

Fabrik arbejder der ca. 150 Mennesker, og alene Arbejdslønnen gaar altsaa op til langt over 100,000 Kr. Dertil komme saa de øvrige Driftsudgifter. Altsaa, hvad man giver denne Fabrik ved Kulloldens Afstaf-felse er meget lidt. Naturligvis vil vedkommende med Glæde tage derimod, men det kan ikke sætte ham i Stand til at ned-sætte Prisen paa sit Produkt f. Eks. til det halve, som mange maatte kunde mene. Der-som det ærede Medlem for Kallundborg (Krabbe) havde Ret i den Betydning, han lagde ind i Ophævelsen af Kullolden, er det muligt, at Virkningen — jeg havde ikke selv tænkt der-paa — vilde blive en formindstet Indtægt af de opvoksende Skove paa Heden og af Løvproduktionen. Det er muligt, at det vil blive den største Betydning af Medsættelsen for Produktionen her i Landet. Gaar jeg nu over til Livsfornødenhederne Kaffe, The, Ris, Sago, Sukker, Salt og saltet Fisk, give de omtrent 5,145,000 Kr. i Indtægt. Deraf vil Mindretallet stryge Halvdelen, men Flertallet kun op imod 9 pCt. af Beløbet. Vi kunne dertil søge Petroleum, der giver 1,300,000, som Mindretallet er villigt til at stryge helt, medens Flertallet ikke vil stryge den. Som allerede før antydet, er mit per-sonlige Standpunkt her det samme som Min-dretallets, jeg deler ikke Flertallets Betænk-ligheder. Det vil sige, selvfølgelig maa jeg indrømme, at naar Betænelighederne have været af statslig Natur, naar det drejer sig om, hvorvidt Staten kan undvære den og den Indtægt, er det noget andet, det vil jeg høre mig for, men det anser jeg ikke for min Opgave at gøre gældende i dette Øjeblik. Jeg anser det for at være Regeringens Op-gave i første Linie at gøre opmærksom der-paa, først i anden Linie maa vi allesammen, som ogsaa staa her paa Statens Begne, tage Hensyn dertil. Naar jeg her taler om den Medsættelse, som Haandværk og Industrien, den Stand, paa hvis Begne jeg taler, øns-ker, og som den har samlet i sin Program-udtalelse, saa gaar den ud paa Afstaf-felse af Tolden paa saadanne Ting, som ere voksende frem til at være Nødvendighedsartikler, og som ikke kunne frembringes her i Landet, saa at der i denne Told ikke ligger det mindste Indtægtsmoment for vedkommende Forbruger, men kun et Udgiftsmoment, altsaa en ren Skat og intet andet. Det er efter min Mening urationelle Statter, som man altsaa maatte ønske bort, og jeg kan for saa vidt godt ligesom det ærede Mindretal gaa noget videre. Jeg kan ogsaa forundres over, at man f. Eks. paa Te, som jo er en Nødvendighedsartikel, idet den er bleven en daglig Drif i vide Kredse, vil forhøje Statten, selv om det er

forholdsvis lidt. Jeg kunde snarere gaa i modsat Retning, og det kunde jeg ogsaa for Sukkerets Vedkommende, idet jeg ikke tror, at Sukkerfatten hviler progressivt paa de velstillede Medlemmer af Samfundet. Na-turligvis vilde jeg for Sukkerfattens Ved-kommende beholde et Minimum, som kunde svare til den Forskel, som allerede nu be-staar mellem Told og indenlandsk Produk-tionsafgift, og som jo er en Bestyttelse, om end lille, for Sukkerproduktionen her i Landet. Men i øvrigt anser jeg det for ganske urimeligt, at Staten opkræver Af-gifter af den indenlandske Produktion, saa ogsaa af den Grund kunde jeg gaa med til Afstaf-felsen af denne Skat. Naar jeg kunde ønske det, mener jeg, der er god Grund dertil, og jeg mener, at denne gode Grund særlig kan motiveres med Hensyn til de mindre bemidlede Klassers Stilling her i Landet. Jeg skal ikke opfatte mig til særlig Forkæmper for Arbejdernes Interesser. Det har jeg ikke særlig Adkomst til. Jeg har den samme Adkomst dertil, som vi alle have, der have Arbejdere blandt vore Bølgere, men jeg skal gerne indrømme, at der er andre her, som have en mere særlig Adkomst der-til end jeg. Der er ogsaa en anden Om-stændighed. Hvis jeg skulde mene, at jeg mere særlig kunde tale paa en Mellemstands Begne, maa jeg samtidig mene, at Forstællen mellem dens Kaar og Arbejdernes er saa ringe, at det samme, som gælder for Arbej-derne paa dette Omraade, ogsaa vil gælde for dens Ønsker. Jeg vil henvise til, at med Hensyn til disse Statters Maade at virke paa har man et Grundlag, som man paa andre Omraader savner, nemlig Univer-sitetets Undersøgelser over Arbejdernes Told-byrder. Man har en lille Smule tilsva-rende dertil i de Undersøgelser, der findes over Landbostandens Toldbyrder, men man savner endnu fuldstændig tilsvarende Under-søgelser paa andre Omraader. Jeg skal ved disse Undersøgelser ikke fordybe mig i lange Talrækker — jeg vil forbeholde mig maatte paa anden Maade at forelægge dem for Tingets ærede Medlemmer — men kun meddele, at jeg har underkastet denne Statistik en Bearbejdelse, saaledes at jeg usjagtig har tilføjet i Statistikkens Tabeller, hvilket Plus eller Minus de to Forslag, som forelægges for os fra Flertallets og Mindretallets Side, ville give de ved-kommende Arbejderfamilier. Der kommer da det interessante Resultat frem, som jeg maa beklage, men hvis Tilværelse jeg ikke kan nægte, at Flertallets Forslag vil give dem et Plus, idet de Medsættelser, som Flertallet er gaaet med til, og hvoraf Kullolden er